

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de
Lugduni, 1671

Omissiones Primæ Partis Quæstionum beneficialium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

OMISSIONES PRIMÆ PARTIS

Quæstionum beneficialium.

Ad cap. 25. n. 3. in fine. Adde

Et generaliter quis teneatur ad has vel similes expensas videndum est Concilium Tridentinum sessione 21. cap. 4. de reformat. Rebuff. in tract. de Congruis n. 47. Rota decis. 407. & 454. part. 3. recentior. Achilles de Grass. decis. 6. n. 9. de prebend. Seraph. decis. 780. Gregor. decis. 397. & ibi Addentes littera B.

Ad cap. 36. post num. 11. in fine. Adde

Sed notandum est quod si lis pendeat super beneficio, interim lite pendente Episcopus deputare potest Vicarium temporalem siue ceconomum. Duran. dec. Rota 74. num. 50. & 52.

Ad cap. 78. n. 18. linea 20. post allegationem Tamburini. Adde

Sed præmissa locum quidem habent in Monasteriis virorum, secus est si agatur de Monasteriis mulieribus sexus, in quibus defectus informationis non annullat professionem, ut dixi infra part. 3. benefic. cap. 134. n. 15.

Ad cap. 108. num. 25. linea 2.

Pro irrevocabili, lege Revocabili.

Ad cap. 96. num. 29. linea penultima. Adde.

Put. decis. 371. lib. 2. sed melius decis. 167. eodem lib. 2. Gabriel consil. 172. num. 15. lib. 2. qui tamen loquitur de actu facto post aliquod temporis intervallum.

Omissiones II. Partis Quæstionum beneficialium.

Ad cap. 1. §. 5. num. 11. in fine. Adde

Moniales verò possunt habere curam animarum per Vicarios ab ipsis nominandos exercendam. Duran. decis. Rota 74. num. 1. 2. & 3. Rota recent. decis. 165. num. 4. parte 5. & decis. 5. numero 22. eadem part. 5. & decis. 21. part. 6. recent.

Ibidem num. 13. Adde in fine.

Sed vide in contrarium Sanchez in decal. cap. 29. num. 191. versio. Tertio fallit, lib. 7. Barbof. de iure Eccles. univers. lib. 3. cap. 6. num. 6. qui loquuntur de consuetudine immemoriali cui Concilium non derogavit.

Parte 2. cap. 3. §. 2. num. 21. in fine. Adde

Vide Rotam decis. 444. num. 5. parte 5. Recentior. secundum quam explicanda est decisio prædicta 172. n. 4. part. Recentior. Tomo 2. Vide de Legati Prototonarius Duran. decisione Rota 14. num. 3.

Eodem cap. 3. §. 3. n. 12. in fine. Adde

Vtrum autem indulta occasione familiaritatis Pape concessa expirent morte Pontificis concedentis docet Rota parte 5. recentior. decis. 196. numero 6. ubi concluditur familiaritatis prærogativam durare.

Cap. 3. §. 12. in fine. Adde sequentia.

Duo tamen in materia huius §. notanda sunt. Primo dum dicitur num. 13. quod qualitas Sacerdotij requisita in beneficiis est omnino in illius impetratione exprimenda, alias prouiso est nulla, hoc procedere posse de stylo. Sed si solum ius commune at-

tendamus, verius videri non esse necessariam qualitatē Sacerdotalis expressionem prout diximus part. 1. cap. 31. num. ultimo. Maxime in capellanis & simplicibus beneficiis. Et Felinus ipse in dicto corollario 31. se remittit ad dicta per ipsum in cap. ad aures, de rescript. ubi dicit contrarium: quanquam nec de stylo qualitatē sacerdotij omnem reddere nullas prouisiones tenent Garf. de benef. part. 7. cap. 1. num. 54. qui videndus erit à n. 45.

Secundo quæ dicta sunt in eodem §. 12. num. 3. circa ætatem requisitam in Canonicatibus Ecclesiarum Cathedralium, dum fuit conclusum sufficere ad illos obtinendos ætatem 21. annorum completorum seu 22. inchoatorum, fuisse nuper deducta in controuersiam & adductos fuisse in utramque partem plurimos graues authores. Sed Barbosa in collectan. decis. Apostolicarum, in verbo Etas, collect. 15. numero 11. & in tract. de Canonicis cap. 13. num. 9. in fine, concludit sufficere annum 21. inchoatum ut intra tempus à iure & à Concilio Tridentino definitum prouisus possit ordinem subdiaconatus suscipere, hoc est intra annum. Potest enim conferri subdiaconatus illi qui vigesimum primum ætatis annum compleuerit, ut dicitur in notis ad Concilium sess. 23. c. p. 12.

Ad cap. 4. §. 6. num. 31. eiusdem partis 2. Adde

Quod sine dubio procedit quando electio sit per viam compromissi: quando enim proceditur per viam scrutinij non ita certum est, ex notatis per Barbof. in cap. cum in iure 33. de elect. num. 2. Verum quando vota sunt ita secreta ut sciri non possit quis quem elegerit, verius est votum seipsum elegentis computari in numero vocum seu suffragiorum, ut dicit Antonin. loco citato num. 1. & ita conciliat opiniones idem Barbof. in cap. licet 6. de election. n. 8.

Parte II.

Cap. 4. §. 10. num. 3. Adde

Si verò Iuspatronatus sit Ecclesiasticum, concursus est adhibendus, quamvis collatio spectet ad inferiorem quando agitur de Ecclesia Parochiali: & sic hoc casu patronus tenetur præsentare digniorem. Rota decis. 640. part. 4. recent. Tom. 3.

Cap. 5. §. 3. num. 3. Adde

Si tamen prouisio sit conditionalis, sufficit quodabilitas adit tempore euenientis conditionis. Rota. decis. 602. n. 19. part. 5. recent. Alias generalis est regula quodabilitas debet verificari de tempore datæ. Rota. decis. 125. num. 4. part. 4. recent. tom. 2. vide supra part. 1. cap. 99. num. 6.

Ad III. Patrem Quæstionum beneficialium.

In cap. 123. num. 1. num. 3. folio 6.

Deest vna linea, & ideo sic lege.

Vt testatur Scholiasies ad Louet littera V. numero primo. Tamen collatio Prioris subsistere non potest, eo quod dictus Prior tempore, &c.

Ad

Ad cap. 169. num. 13. & 14. part. 3. Adde

Sed si collator Gallus conferat beneficium situm extra Galliam, multi credunt locum beneficii attendi debere, ut Romanus, Bertrandus & alij quos citat Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glos. 10. num. 4. & 31. Alij personam collatoris Galli propter favorem concordatorum, & iurisdictionis ordinariæ, ut Mohedan. decis. 3. de prebend. & Gonzal. loco citato num. 13. & sic si ista opinio vera sit, concludendum erit quod locus beneficii quandoque attendi debet, quandoque persona conferentis, pro ut favorabilis erit collationi ordinariæ: & sic non obstat decis. Mohedani nostræ conclusioni.

Ad cap. 182. num. 13. in fine. Adde

Quodd intellige ut locum habeat in duobus casibus. Primus est, quando prohibitio posterioris matrimonij lite pendente celebrandi facta est cum decreto irritanti, iuxta notata per Basil. Pont. de matrim. lib. 6. cap. 7. num. 5. & sequentibus.

Secundus est quando primum matrimonium fuit declaratum validum per sententiam Lancell. de attent. lite pend. cap. 4. limit. 17. per totam, cum aliis per nos citatis parte 4. de Pensionib. Eccles. quest. 75. numer. 38. ad quem locum recurrendum erit.

Eadem parte III. Benefic.

Cap. 184. num. 6. Adde

Intellige ut hoc locum habeat quando rapta est in potestate raptoris. Aliàs si esset in loco libero, matrimonium inuicem contrahere possent, ut dixi supra cap. 117. post Menoch. consil. 1083. n. 16. Farinac. de delict. Carnis, quest. 145. num. 26.

In Quæstionibus civilibus.

Cap. 19. in fine. Adde

Ita etiam fuit iudicatum die 29. Aprilis 1661. in causa discussionis bonorum D. Thomæ Bonet contra hæredes D. Aymon. Notarius D. Fort.

Cap. 152. num. 7. Ibi:

Fundus non efficitur dotalis.

Lege fundus efficitur dotalis.

Et in Summatio num. 7.

Lege fundus non efficitur dotalis si datio in solutum facta fuerit ipsi marito nomine proprio.

Parte I I.

Cap. 122. num. 3. linea 2.

Ibi, Dote consistente.

Lege Dote promissa consistente.

Et eodem num. 3. Post lineam 13. Adde

Quod bene explicat Alexand. in l. 2. ff. soluto

matrimon. qui sic loquitur num. 9. sexto fallit quando esset promissa ab alio, vel legata mulieri, videtur quod maritus possit consentire quod mulieri solvatur & solvens liberetur, quod dicit habere locum si mulier fuerit effecta locupletior, aliàs non.

Eadem Parte II. Civil.

Cap. 128. num. 3. linea 4.

Lege Inter successores venientis ab intestato vigore substitutionis ad quem sunt vocati.

In eodem cap. 127. num. 4. linea 3. Ibi Alia enim bona.

Lege Illius enim (nempe legitimæ) bona habet à lege, &c.

Cap. 138. in fine. Adde

Sed tamen Dominus Marchio de la Baulaye dictam Baroniam hodie possidet in vim alterius testamenti, non autem ex superius designato.

Cap. 152. in fine. Adde

Sed nuper opponebatur prohibitionem Trebellianicæ in secundo substitutionis gradu esse superfluum; quia si primus hæres illam non detraxit, secundus detrahere non potest, l. 1. §. Inde Neratius, l. cogi, §. Meisianus, & l. mulier, §. fin. & in l. ex ass. ff. ad Trebell.

Sed responsum fuit multos contingere posse casus in quibus cessante prohibitione testatoris locus est detractioni Trebellianicæ in secundo gradu, veluti si vocatus in primo gradu mortuus esset ante testatorem, aut primus gradus aliter fuisset caducus seu propter hæredis incapacitatem seu alio modo. Tunc enim cum substitutus per vulgarem in compendiosa contentam subingredietur in locum primo vocati, locus esset detractioni Trebellianicæ in eius favorem, ut colligitur ex traditis per Peregrin. in tract. de fideicom. artic. 3. num. 65. & 6. & ideo hanc Trebellianicæ prohibitionem in secundo gradu agnoscit Menoch. de presump. lib. 4. pref. 62. n. 6.

Cap. 155. eiusdem 2. partis civil. Adde

Singulariter autem observandum est quod si maritus uxori constante matrimonio iocalia donaverit, quæ postea idem maritus creditori suo oppignaverit, & illis non redemptis decesserit, onus illa redimendi spectat ad uxorem, & non ad hæredes mariti: quia donatio illa censetur reuocata per pignorationem. Boër. in consuet. Bituricens. Tit. de consuetud. iuris status person. §. 5. versic. sed quid stante hac consuetudine. Hærtman. Pistor quæstione iuris quest. 30. num. 22. fol. 217. vide Bald. in l. si maritus tuus 12. C. de donat. inter vir. & vxor. Merlin. de pignor. lib. 4. quæstione 131. num. 5. iuncta quæstione 138. eodem libro, & Doctores ab eo citatos.

Cap. 189. num. 11. Ibi

Prædecessus mariti donatarij:

Lege mariti donatoris.